

Efter 2det Stykke indsættes som nyt Stykke følgende Bestemmelse:

„Findes der ikke et for Distriktet bestemt Sygehus, paa hvilket nydende Medlemmer af anerkendte Sygekasser og deres Børn kunne indlægges for den ommeldte nedsatte Betaling, er vedkommende Kommune pligtig at refundere Halvdelen af Udgifterne ved de paagældendes Ophold paa det nærmeste Købstad- eller Amts-Sygehus, naar de ovennævnte Regler for Sygehusindlæggelse ere iagttagne.“

I det nuværende 2det Stykke indføjes foran „Sygekassemedlemmer“: „nydende“ og i det nuværende 3die Stykke efter „anerkendte Sygekassers“: „nydende“.

Til § 13.

I 1ste Stykke, 1ste Punktum, indføjes efter Begyndelsesordet „De“: „nydende“. Efter „Børn“ tilføjes: „(jfr. § 12)“. Ordene „for saa vidt de ere i Hjemmet“ ændres til „for saa vidt de bo indenfor Kommunens Omraade“.

I 1ste Stykke, 2det Punktum, og i 2det Stykke i Slutningen ændres Ordene „1½ Mil“ til „12 Kilometer“.

Som nyt 4de Stykke indføjes:

„En Købstadkommune er berettiget til uden Samtykke fra højere Myndighed at yde fri Befordring indenfor de i 1ste Stykke angivne Grænser til nydende Medlemmer af anerkendte Sygekasser og deres Børn (jfr. § 12) under 15 Aar, som have Bopæl paa Kommunens Markjorder“.

Til § 15.

I 2det Stykke indsættes efter Ordet „Oplysninger“: „og Regnskaber (jfr. § 26)“. Slutningsordene „ved vedkommende Amtstue“ udgaa.

Til § 17.

Paragraffen affattes saaledes:

„I Sygdomstilfælde skal der af de anerkendte Sygekasser ydes:

1. fri Lægehjælp og Sygehusbehandling (herunder indbefattet Behandling paa offentlige Sindssygeanstalter samt paa de i Lov Nr. 70 af 14 April 1905 omhandlede Helbredelsesanstalter for tuberkuløse) til de nydende Medlemmer og deres Børn (jfr. § 12) under 15 Aar, for saa vidt de paagældende opholde sig indenfor Sygekassens stedlige Omraade. Sygekasserne ere dog kun pligtige at betale for en Patients Behandling paa de offentlige Sindssygeanstalter, saa længe den paagældende ikke er at anse som uhelbredelig, og Behandling paa de nævnte Helbredelsesanstalter for tuberkuløse skal kun ydes af Sygekasserne, for saa vidt og saa længe der ifølge Lov Nr. 70 af 14. April 1905 ydes vedkommende Patient Statsunderstøttelse til Ophold paa disse Anstalter;
2. en daglig Pengehjælp af mindst 40 Øre til de nydende Medlemmer.

Pengehjælpens Maksimum kan i Kassens Vedtægt enten fastsættes til et bestemt Beløb under Hensyn til den daglige Arbejdsfortjeneste, der maa anses som den gennemsnitlige for Kassens Medlemmer, eller efter det enkelte Medlems gennemsnitlige Arbejdsfortjeneste. Hjælpen beregnes til ikke over $\frac{4}{5}$ af Arbejdsfortjenesten; det Beløb, der ydes, maa ikke være større end 3 Kr. daglig. I Sygekasser, i hvilke den ordinære Pengehjælp er fastsat til et lavere Beløb end de nævnte $\frac{4}{5}$, skulle Medlemmerne have Adgang til mod forhøjet Medlemsbidrag at sikre sig dette Maksimum; dog kan saadant ikke ske paa et Tidspunkt, hvor Medlemmet allerede nyder Hjælp af Kassen, eller naar han ikke opfylder de for Optagelse i vedkommende Afdeling af Kassen foreskrevne Helbedsbetingelser. I enhver anerkendt Sygekasse skal der være Adgang for Medlemmerne til at sikre sig en Pengehjælp af kun 40 Øre.

Retten til Pengehjælp kan ikke afhændes eller pantsættes og kan ikke være Genstand for Arrest, Udlæg, Inddragelse under Konkursbehandling eller anden Retsforfølgning.“

Til § 18.

1ste Stykke affattes saaledes:

„Først 6 Uger efter Optagelsen have de nydende Medlemmer Ret til Hjælp af vedkommende Sygekasse; dog ydes der straks Hjælp for Sygdomme, som foranlediges ved Ulykkestilfælde.“